

Antonina Grzegorzewska

IFIGENIA I INNE DRAMATY

NASZEDRAMATY

IFIGENIA
i inne dramaty

Komitet redakcyjny:

Artur Grabowski (Uniwersytet Jagielloński)

Jacek Kopciński (IBL PAN)

Tamara Trojanowska (University of Toronto)

Ewa Wąchocka (Uniwersytet Śląski)

Antonina Grzegorzewska

IFIGENIA
i inne dramaty

© Copyright by Antonina Grzegorzewska, 2021

Recenzja

dr hab. Artur Grabowski, prof. UJ
dr hab. Jacek Kopciński, prof. IBL PAN

Opracowanie redakcyjne

Jakub Jura

Projekt okładki

Paweł Sepielak

Publikacja powstała dzięki wsparciu Instytutu Literatury
w ramach Tarczy dla Literatów

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

ISBN 978-83-8138-505-3

WYDAWNICTWO KSIĘGARNIA AKADEMICKA

ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków

tel./faks: 12 431 27 43, 12 421 13 87

e-mail: publishing@akademicka.pl

Księgarnia internetowa: <https://akademicka.com.pl/>

DRAMATY

On	7
Ifigenia	23
Tauryda. Apartado 679	61
Migrena	93
Martwe	165
Fridoteka	179
Za mało	229

Grzegorzewska, podobnie jak Heiner Müller, którego formacyjnego wpływu na swoją twórczość nie kryje, często korzysta ze struktur mitycznych, by opowiadać o formach współczesnej przemocy. Wystrzega się jednak przy tym nachalnego i pretekstowego współczesnego retuszu. Autorka, ze swoim umiłowaniem wizyjności i dramaturgicznych ekstremów, co szczególnie widać w pierwszym etapie jej twórczości, nie tworzy jednak językowego monolitu. [...] Precyzyjnie wykreca śrubki, okrasza teksty odrobiną ironii, przewrotnego poczucia humoru, kalekich rymowanych zbitek, sprawiając, że ów monolit chwieje się w posadach – zachowuje jednak przy tym dominantę swoistej powagi.

Agata Tomaszewicz, „Miesięcznik Teatr” 2020, nr 9

Teatr Antoniny Grzegorzewskiej wnosi nową perspektywę do współczesnego teatru polskiego. Zasadniczym powodem formującym istotowe *novum* projektu Grzegorzewskiej jest, z jednej strony, fakt jej zaangażowania w dramatopisarstwo, a z drugiej – jej artystyczne zaplecze rozwijane w obrębie sztuk wizualnych.

Małgorzata Budzowska, Sceniczne metamorfozy mitu. Teatr polski XXI wieku w perspektywie kulturowej, Łódź 2018

Siła tekstu Grzegorzewskiej tkwi w tym, że nie używa się tu mitu jako sztafazu, kostiumu do wyrażania odwiecznych prawd, ale wywodzi się go płynnie ze zwykłego życia, do jakiego przywykliśmy. Jest to możliwe dzięki temu, że autorka wzięła z mitu jego istotę, która jest zawsze współczesna i której nie trzeba uwspółcześniać na siłę.

Jagoda Hernik Spalińska, Anty-Ifigenia, Warszawa 2014